

2006. TÉL

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

X. évf. 4. szám

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” (Tít 2,11)

TEMETŐI KARÁCSONY

Részeg, mezítlén fák között
kőkrisztusok és fakeresztek,
a hópaplanos sírokon
téli fehér fényesség reszket.
Fenyőcsokrok, kis karácsonyfák
túnt otthonokat varázsolnak,
mélyben álmodó sápadt holtak
mennyből az angyalt dúdolnak.
Sarkcsillag jelzi éj-időn,
megszületett az Ég Fia!
Megzendül mind a sírvilág,
hozsánna, béke, glória,
halleluja.

Gajárszky Magdolna

Mezei Anita (11 éves):
Jézus születése

Idén karácsony üzenetét sajátos formában olvashatjuk: lelkészeink és a hatodéves teológusunk személyes hangon számolnak be egy-egy emlékezetes karácsonyukról.

A legnagyobb ünnep?

Életem során már sokszor feltettem magamnak a nagy kérdést: melyik a kereszténység legnagyobb ünnepe? Talán a karácsony, amikor „az Ige testté lett”, vagy húsvét, amikor a test Igévé lett? Egyből rávágjuk, hogy teológiai szempontból a húsvétnek nagyobb jelentősége van, ám én mégis – érzelmi szempontból – a karácsony mellett döntök.

Ezzel sokan vagyunk így. Szeretjük a karácsonyt fenyő-, viasz-, bejgliillatával együtt. Szeretjük, mert ilyenkor újra meg újra felelevenedik bennünk egy-egy kedves emlék, szerető arcok és események. Bennem személy szerint az otthoni karácsonyok emlékképei ötlenek fel. Ahogyan gyermekként rácso-

*Áldott karácsonyi ünnepeket
kívánunk minden
kedves olvasónknak!*

dálkozom a karácsonyfára, ahogyan megtanulom az első karácsonyi dalt, és ahogyan beállhatok azok közé, akik „kántálni” indulnak, örömet szerezni magányos, magukra maradt embereknek. Mert a karácsony nem rólunk szól: nem a magunk örömeiről, a magunk kapta és adta ajándékokról beszél. A karácsony azt kérdezi mindenkitől, hogy a nagy sürgés-forgás közepette meg tudunk-e állni néhány órára, tudunk-e másokra is gondolni, másoknak örömet szerezni? Tovább tudjuk-e adni az örömhírt, amelyet egykor mi is a szívünkbe fogadtunk? Tudjuk-e egyszerű „pásztor” módjára továbbadni az angyali üzenetet, amely így szól: „*Ne féljétek, mert íme hirdetek néktek nagy örömet, amely az egész népnek öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, az Úr Krisztus, a Dávid városában!*” (Lk 2,10) Ha valaki meghallja ezt az üzenetet, annak nincs mitől félnie, az életre szóló ajándékot kapott. A felismerésből fakadó nagy öröm kis örömökre bomlik, amelyet emlékeinkkel tovább tudunk adni, és bár a világ marad olyannak, amilyen, képesek leszünk az igazi szeretetre, és az igazi ünneplésre.

Blázy Árpádné

A várakozás ajándéka

Talán még iskolás sem voltam, amikor a nővéremmel elhatároztuk, hogy még szenteste előtt kiderítjük, hogy szüleink mivel készülnek megajándékozni bennünket. Lázás keresgélésbe kezdünk. A lakásban felkutattunk minden lehetséges rejtékhelyet, ahova feltételezésünk szerint szüleink elrejtették a nekünk vásárolt és készített ajándéko-

kat. Keresésünk sikerrel járt. Hálószo-bájuk szekrényének mélyén megtaláltuk a még be nem csomagolt ajándékokat. Nagy volt az öröm. De csak egy pillanatig, mert hirtelen addig nem tapasztalt szorongás vett erőt rajtunk. Egymásra néztünk, és tekintetünk elárulta a bennünk lévő kérdéseket: Mi lesz szenteste? Hogyan tudjuk majd eljátszani szüleinknek a várakozás, az izgalom megjátszhatatlan érzését? Hogyan tudunk majd szüleink ölébe szaladni, és egy meleg öleléssel kifejezni a köszönetet? Nehéz napok következtek... Akkor még nem ismertem a Prédikátorok könyvének nagy bölcsességét, de saját bőrömön tapasztaltam meg örök érvényű igazságát: mindennek megvan a rendelt ideje. Azóta igyekszem figyelni arra, hogy az advent valóban advent legyen, hogy az ajándékozásban és még inkább a megajándékozottságban teljesebben be a várakozás. Szenteste, amikor együtt ünnepeljük, hogy Isten az ő Fiában közénk jött, és megajándékozott bennünket a legnagyobbal.

Joób Máté

A legemlékezetesebb karácsonyom...

Úgy látszik, ez az ünnep már csak ilyen, mindig hoz valami meglepőt, valami nem vártat, képes évről-évre megújulni, és fenekestül felforgatja életünket. Számomra is, amit a karácsony jelent, azt a gyermekkoromból hozom. Az illatokat, a színeket, a fényeket, az ízeket és az árnyakat egyaránt. Ezekből táplálkozik a képzeletem és a lelkivilágom ma is.

A legemlékezetesebb karácsonyom

mégis az önálló, felnőtt életemhez kapcsolódik. Az első otthonunkhoz a feleségemmel, az első fenyőfa díszítéséhez, az első bejgli illatához, az esti gyertyagyújtáshoz...

Ott és akkor értettem meg igazán, hogy részese lettem a karácsonyi történetnek: folytatója, továbbvivője, örököse. Kvázi tanítvány, aki életre keltheti a papírra írt betűket, aki megtapasztalhatja a születés örömét és váratlanságát. Úgy gondolom, ezen az ünnepen Isten részesíteni akar bennünket. Részesíteni abban a nyilvánvaló tényben, hogy nem vagyunk egyedül, és nem hagyott minket magunkra.

Czöndör István

A siófoki olajkályha, avagy egy emlékezetes karácsony margójára

A teológiai tanulmányok befejeztével 1987 augusztusától a siófoki gyülekezetbe kerültem segédlelkésznek. Egykori principálisommal, *Józsa Mártonnal* együtt a gyülekezet imatermével egybeépített lelkészlakásban laktunk. A segédlelkész-lak két egymásba nyíló szobácból állt. Fűtési lehetőség csak az egyik szobában volt, ahol olajkályhával lehetett meleget varázsolni az egyébként barátságos kis helyiségbe. A másik szobát télre egy földig érő függönyvel választottuk le, ami természetesen nem jelentett igazi védelmet az onnan beáramló hideggel szemben.

Akik használtak már olajkályhát, tudják jól, hogy ez nem igazán tartozott a legtökéletesebb technikai találmányok közé. A készülék hosszú kályhacsöve a magas építésű szobában újra meg újra eltömődött korommal. Két-

háromhetenként a gondnok úr, *Franz Sándor* segítségével le kellett szerelni és ki kellett kormozni, hogy az égéstermék számára megfelelő huzat legyen benne. Amikor a kályha működött, két lehetőség között lehetett választani: vagy alig kibírható meleget ontott magából, vagy a lekapcsolást követően nem sokkal a klíma olyanná vált, mint ha semmilyen fűtés nem lett volna a kápláni szobában. A kormozás ugyanakkor igen sok bosszúsággal járt, mert ilyenkor a kályhacső leszerelésével együtt korom szállt a szobában, finom fekete réteggel borítva be mindent...

És akkor az első emlékezetes karácsony, amit segédlelkészként Siófokon élhettem át. Marci bácsi az ünnepekre elutazott rokonaihoz a Balaton túlsópartjára, így teljesen egyedül maradtam a parókián. A karácsonyi szolgálat Siófokon ekkor azt jelentette, hogy a szolgálattevőre szenteste két istentisztelet, az ünnep két napján pedig – a gyülekezethez tartozó szórvány közösségek végiglátogatása által – hat-hat istentisztelet várt.

Ezt az első siófoki és szeretteimtől is távol lévő, magányos karácsonyt aligha fogom elfelejteni. Miután (a gyermekek és az ifjúság szolgálatával) szépen lezajlottak a szenteste délutáni istentiszteletek (Siófokon és Kötcsén), és este hét óra tájban már minden elcsendesült, belépve szobámba, kiderült, hogy az olajkályha csöve éppen újra eldugult, így hiába minden próbálkozás, a káplánszobában nem lehetett befűteni. Mit volt mit tenni, telefonon áldott ünnepeket kívántam szüleimnek, és kikapcsolódásként lesétáltam a teljesen kihalt, nyugalmat és békét sugárzó Ba-

laton-partra. Az egyébként igazán gyönyörű téli este csendjében és magányában egy padon ülve végiggondoltam mindazt, ami aznap történt, és lélek-

ben felkészültem az ünnepi istentisztelet-sorozatra. Az esti sétát követően szobám magányában még átolvastam a másnapi prédikációt, majd a már bevált gyakorlatot követve, hálósákba és két jó vastag, meleg paplan alá bújva próbáltam meg elaludni. Másnap reggel 8 órakor azután elkezdődött az első istentiszteleti alkalom Balatonszárszón...

Még csak annyit – újbóli köszönetképpen is –, hogy akkori gondnokunk, Sanyi bácsi jóvoltából, miután az ünnep első napja estéjén – a hatodik istentiszteletet követően – este 1/2 6 tájban a gyülekezet Trabantjával visszaérkeztem a parókiára, újra meleg, fűtött szoba várt...

Blázy Árpád

SZÁZ ÉVE SZÜLETETT DR. REZESSY ZOLTÁN (1906–1992)

1906. december 24-én Csetneken született (Gömör megye). Apja *Rezessy Béla* kereskedő, anyja *Németh Etelka*. Egy testvére volt: László. Elemi iskoláit Rozsnyón és Pelsőcön végezte, majd a nagymúltú aszódi Ág. Hitv. Ev. Petőfi Reálgimnáziumba járt. Itt tagja volt a *Hamrák György* vallástanár vezette ifjúsági belmissziói egyesületnek, amelynek az ifjúsági elnöke lett, és tagja volt a Petőfi Önképzőkörnek is. Kimagasló önképzőköri és iskolai munkájáért több alapítvány jutalmát kapta. 1926-ban érettségizett, majd a soproni evangélikus teológiára iratkozott be. 1930-ban lelkésszé szentelték.

Az 1930/31. és az 1932/33. tanévekben a Luther Otthon bölcsészhallgató lakója Budapesten. Az otthonban rend-

szeresen tartott esti áhítatokat és tevékenyen részt vett az ifjúság szabadidejének megszervezésében.

Az 1933/34-es tanévtől a Nyíregyházi Ág. Hitv. Ev. Kossuth Lajos Reálgimnáziumban tanárjelöltként dolgozott. 1936 szeptemberében az evangélikus egyház a Gusztáv Adolf egyházi ösztöndíjjal Lipcsébe küldte, ahol az 1936/37. tanévben a hitoktatás módszertanáról hallgatott előadásokat és az egyetem Újságtudományi Intézetében folytatott tanulmányokat. Hazatérve Németországból megírta „A Harmadik Birodalom politikai és társadalmi rajza” (176 p.) és „A Harmadik Birodalom kultúrképe” (166 p.) c. kétkötetes munkát. Második kötetét a Debreceni Egyetem bölcsészettudományi munkájának fogadta el,

és 1942. január 27-én így doktorrá avatták.

Közben 1939-ben házasságot kötött, felesége: *Pétery Márta*. Házasságukból három gyermek született: Etelka, Miklós és Márta.

1942-ben megpályázta a *Budapesti Evangélikus Leánygimnázium* tanári állását, ahol helyettes tanár, később rendes tanár lett. Elsősorban latint és történelmet, de hittant, gazdaságtant és bölcseletet is tanított a gimnáziumban.

1942. november 3-án katonai behívót kapott, ahonnan 1943. augusztus 31-én tért vissza. Az 1944. április 1-i tanévzáró értekezleten bejelentették, hogy „Rezessy Zoltán tartalékos tábori lelkész az orosz harctéren tanúsított magatartásáért I. osztályú Tűzkeresztet kapott”. 1943-44-ben családját Kávára (Pest megye) költöztette az üres tanítói lakba, ő Budapesten maradt. Az ostrom idején a gimnázium 200 férőhelyes óvóhelyén tartózkodott, itt töltötte a karácsonyt is. Az épület súlyos belövéseket kapott, tűz ütött ki, amelyet az óvóhely lakói oltottak el.

A háború nehéz napjaiban a tantesztület megbízta „tanári beszerző” munkával. (Nagy tételben vettek élelmiszert, vidékre is leutaztak.) Tanártársa, dr. Martos Józsefné Sztrokay Piroska szeretettel emlékezik meg róla. Egymás mellett ültek a tanáriban, rendszeresen megbeszélték a latintanítás gondjait az iskolában (mindketten latin szakos tanárok voltak). Emlékeiben elevenen él izes palócos beszéde, kedves modora.

1946. április 29-én a politikai rendőrség letartóztatta a harmadik birodalomról írt könyve miatt. Sorsa sokáig bizonytalan volt. Népellenes büntett vád-

jával 1946. május 20-ig előzetes letartóztatásban tartották, de végül a nyomozást megszüntették, és bűncselekmény hiányában büntetlennek nyilvánították. Ennek ellenére az akkori VKM-től kiküldött igazoló bizottság eltávolította a Budapesti (Deák Téri) Evangélikus Leánygimnázium történelem-latin szakos tanári állásából – létszámcsökkentés címen. Az 1947. február 4-i tanári értekezlet arról adott hírt, hogy Rezessy Zoltánt a létszámépítő bizottság a közszolgálatból elbocsátotta.

Ezután 1946. december 1-jei hatállyal *Kemény Lajos* akkori budapesti esperes a *kelenföldi evangélikus gyülekezet* lelkészi állásába rendelte, ahol – rövid megszakítással – nyugdíjazásáig, 1974. december 31-ig szolgált. 1946-tól segédlelkészként, 1953 novemberétől másodlelkészként dolgozott. 1954-ig Budapesten a XI. Ulászló utca 18. szám alatt lakott, majd átköltöztek a Lágymányosi u. 14. II. 3. alatti egyházi lakásba. A nehéz ötvenes években szerényen, hivatásához méltóan végezte munkáját. Az ötvenes években a kitelepített családokat gondozta: levelezett velük, pénzt küldött – sokszor az utolsó pillanatban ez segített, hogy a tél beállta előtt tüzelőt tudjanak venni. Igazi pásztori munkát végzett!

A nehéz háború utáni években nagy csapás érte, 1948-ban meghalt a felesége. A három gyermek néhány évre a hűvösvölgyi PAX Gyermekotthonba került, ahol *Sztehló Gábor* vette őket pártfogásába. Második felesége 1956-ban *Egyed Irma* (pedagógus) lett, aki később segített felnevelni a felnövekvő gyermekeket. Hosszú együttélésük során egymást támogatták a nehéz években.

A kelenföldi gyülekezetben még ma is sokan emlékeznek „Zoli bácsira” – mondja dr. Ráth Szabolcsné Joli néni. – Derűs természetű, Istenben bízó, egyedül Krisztusban reménykedő, rendíthetetlen, igazi evangélikus embernek ismerjük meg. Jellegzetes palócos kiejtése még most is a fülemben cseng. Beszédében fordulatként a „Nos, testvéreim!” kifejezést használta. Ezt serdülő gyermekeink lelkesen utánozták, de amikor elmondtuk neki, jót mulatott ezen. Tanárusan prédikált. Magyarázataiban sokszor humoros volt, tréfás megjegyzésekkel tarkította a sokszor nehezen érthető tanításokat.

Talán nem sokan tudják, hogy a farkasréti református-evangélikus kápolna nagy keresztyét a finn testvérektől kaptuk. Zoli bácsi vállára vette a keresztet, és gyalogszerrel vitte fel a Németvölgyi útra.

Etelka lánya emlékeiben elevenen él édesapja alakja: „Bármikor fordulhatunk hozzá segítségért, ha a tanulásban szükségünk volt rá. Készségesen elmagyarázta, amit nem tudtunk. Gondolkodni tanított meg bennünket. Nevelésében az egyenes jellemű, becsületes ember kialakítása volt a cél. Nagyon szeretett olvasni. Állandóan könyvekkel vette magát körül. Csak értékes könyveket olvasott. Mivel jól tudott németül, német nyelven is olvasott. Szeretett zongorázni, főleg J. S. Bach-ot játszott. Szívesen hallgatta a rádiót is. Munkáját gondosan végezte, precíz volt mindenben.”

Bencze Imre kelenföldi lelkész egy beszélgetésben a következőket mondta róla: „A másodlelkészekről sem szabad megfeledkezni. Odakerülésem idején

(egyébként már 1953-tól, a nehéz időköt végigélve) Rezesy Zoltán látta el ezt a szolgálatot. ... újra megerősödött a gyülekezet lelki és anyagi tekintetben egyaránt. A »reakciós gyülekezet« megállapítással szemben mások olyan »oázis«-nak tartották Kelenföldet, ahol igazi közösség van.”

1974 novemberében, a gyülekezet megalakulásának 50. évfordulóján egy esti sorozatot szerveztek, ahol Rezesy Zoltán a gyülekezet történetét mutatta be. Egy besúgó jelentése nyomán *Ottlyk* püspök vizsgálatot indított, majd „*korára való tekintettel*” 1975. január 1-jével nyugdíjazták.

Nyugdíjas éveiben a közléstudomány témájával foglalkozott. Kapcsolatban állt az MTA-val és több egyetem kommunikációs szakemberével. Tagja volt a Sajtótudományi Társaságnak, a londoni International Institute of Communications (IIC)-nek, 1984-től mint egyéni tag. Publikált a következő folyóiratokban és újságokban: *Sajtó* (1944), *Magyar Könyvszemle* (1978) és az *Evangélikus Élet*.

Budapesten a János Kórházban halt meg 1992-ben. Hamvai a kelenföldi templom kolumbáriumában nyugszanak.

Zomboryné B. Rozália

Fiatal családok találkozója

NÁLUNK JÁRTAK A FINN TESTVÉREINK

Szeptember 20–26-ig a kelenföldi gyülekezet vendégszeretét élvezhették finn testvéreink Kulosaariból. A sok színes program közül külön beszámolót olvashatunk a solyi kirándulásról és a háziasszonyok háttérmunkájáról.

Mosolygós finnek Sólyon

Igazán sikeres programban lehetett részünk azon a szombati napon, amikor néhányan elkísérhettük a finn csoportot a Veszprém megyei Solyba, *Ráth András* és felesége csodálatos pihenőhelyére. Megérkezésünkkor a házigazdák jókora adag bográcsgulyással vártak. *Papp Outi* és *Papp Kinga* pedig segítettek a kapcsolattartásban, beszélgetésben. Megtekintettük a sólyi nevezetességeket: a Szent István alapítású református templomot (állítólag Koppány felnégyelése emlékére építette), valamint a hatalmas, földbe állított fakardot (mutató, de használhatatlan). *Ráthék* jóvoltából pincebemutatóval összekötött borkóstolóban is részünk lehetett, a legvidámabb program azonban bizonyára az igazi szőlőszüret volt, mivel Finnországban egyáltalán nincs

Ráthék vendégszeretete

szőlő, de napsütés sincs túl sok, ami most külön megédesítette a szőlőszedést. Hazafelé balatoni fürdésben is része lehetett a vállalkozó kedvűeknek. Köszönjük a vendéglátóknak, a tolmácsoknak és egymásnak a szép élményt!

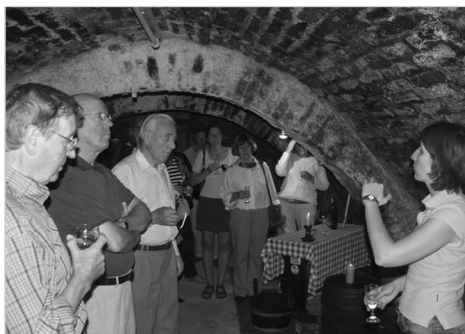
Kotsis Domokos

Mi teszi az ünnepeket széppé? A SZERETET

*Háziasszonyi „beszámoló”
finn testvéreink fogadásáról*

A „Rokon népünk konyhája” című könyvet kaptuk *Marjatta*-tól és *Janne*-tól itt-tartózkodásuk utolsó napján, megköszönve ezzel a „csodálatos hetet”, amelyet az ősszel töltöttek Budapesten.

Nem is sejtették, hogy mekkora örömet és milyen jó ötletet szereztek az ajándékkal, mert a könyvet lapozgatva eszünkbe jutott, hogy de jó lenne a mi háziasszonyaink receptjeit is összegyűjteni! Hiszen remekül főznek, sütnak, és mindig valami különlegességet készítenek (amit sehol máshol nem ízlelhetünk).

Nyelvi nehézségek nélkül

Annyi sok finomsággal lepték meg a finn vendégeket is, hogy néha már azt gondoltuk, ajjaj, ez túl sok lesz mára! (Igazán büszkék lehetünk „a világhírű kelenföldi konyhánkra.”) De olyan szerencsénk volt, hogy mindig minden elfogyott, és megnyugodva, jókedvűen énekelve, vidáman készülhettünk a következő napokra. Utólag fogalmazódott meg mindannyiunk számára: milyen jó volt nekünk, hogy együtt lehettünk, hogy egymásra figyelhettünk, hogy egymástól tanulhattunk, hogy egymás ötleteit segíthettük megvalósítani. Ezek voltak a mi hétköznapi titkaink, melyeket olyan sok dicséret övezett, s amelyekre valamennyien olyan boldogan tudunk most visszagondolni.

De fontosak ezek minden kelenföldi háziasszony számára! Fontos, hogy együtt készüljünk az ünnepekre, hogy mindenkinek legyen feladata, hogy mindenki az otthonából „odacsempészhes-

A búcsúest háziasszonyai és leányai

sen” valamit az ünnepi asztalra. Egy drága nagymama kedvenc sütijét, vagy az édesapa kedvenc salátáját; vagy egy egészen újonnan tanult finomságtól reméljük azt, hogy valakinek ízleni fog. Így mindannyian tehetünk valamit, amitől mindannyian átérezzük:

„Ó, mily jó és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek.” (Zsolt 133,1)

Simonné B. Kati

EGYÜTT ÜNNEPELTÜNK OKTÓBERBEN

78 éves a templomunk

A gyülekezeti hétvége első estéje (is) az előző években kialakított rend szerint zajlott. Először egy kiállítás-megnyitón vehettek részt az érdeklődők. Idén az 1956-os forradalom adta a kiállítás témáját, amelyhez *Schermann Ákos* a gyülekezethez kapcsolódó események anyagából is válogatott. A megnyitón *Hidvéginé Tassy-Betz Éva* az egykori lelkészektől kapott lelki és fizikai segítségért hálásan idézte fel régi emlékeit. A tablókön kiállított dokumentummásolatok megtekintése után *Blázy Árpád*

lelkész Jézus Krisztus Lk 17,21-ben olvasható mondata alapján tartott áhítatot: Az Isten országa közöttetek van! Ezután került sor *Reuss András* teológiai tanár, egykori másodlelkészünk előadására, amely „Felelősségünk” címmel a gyülekezeti munkaévünk témájához kapcsolódott. A keresztyén ember felelősségének elemzése mellett hangsúly került az előadásban arra is, hogy nem szabad a mindenért való felelősség nyomasztó terhet magunkra vennünk. A kérdésekre adott válaszok során az előadó – emlékezetes módon – személyes vonatkozásokra is kitért. Az elő-

adás után csak rövid időre üült ki a táncterem, mert hamarosan a táncházba érkező fiatalok vették birtokba a helyet.

Az alábbiakban a hétvége programjairól olvashatunk bővebb beszámolót.

Táncház a gyülekezeti hétvégén

Avagy a kibicnek...

Amikor érkeztem, már készülődtek: hozták az elkészített zsíros kenyereket lila- és vöröshagymával, érkezett az inivaló, érkezett az aprósütemény. Gondoltam: na, meglátták, hogy jövök. Az aprók nagyon igyekeztek a székeket széttolni, hogy legyen hely a tánchoz, az egész táncház lelke és motorja (Basa Piff István) pedig beállítja a „zenélő dobozt”. Még egy kis bemelegítő beszélgetés, majd felhangzik a kiáltó szó: – *Alakítsunk egy nagy kört! Lehetőség szerint úgy álljunk, hogy egy lány, egy fiú legyen mindenhol! Én itt állok!* – Szép látvány, ahogy körbeállnak. Egy fiú, egy lány, egy fiú, egy lány. – *Egy zsidó táncsal kezdünk. Három sasszé balra, három jobbra. Bemutatom.*

Gyorsan megy a tanulás, sokan rendszeres táncházlátogatók, már ismerik a táncot. Felhangzik a zene, és ropják. Kipirulnak az arcok, gyöngyöznek a homlokok. A tánc vége felé letűnik a feszült koncentráció az arcokról. Már a lábban van a tánc. A táncok egymás után jönnek: magyar, skót, ír és újra zsidó. Az arcok egyre pirosabbak, egyre boldogabb mosoly jelenik meg rajtuk.

Észre sem vesszük, hogy eltelt az idő, jönnek az anyukák, apukák a kisebbekért. Néhány percig mindenki

szomorú egy kicsit. Kár, hogy el kell menniük, jó velük táncolni. Reméljük, legközelebb is itt lesznek. Aztán megy minden tovább. Tánc, tánc, tánc, és jön az ír keringő. Eggyel kevesebb a fiú. – *Gyere, állj be!* – noszogatnak, és én engedek a kísértésnek, pedig ehhez én már nehézkes vagyok. De táncolok, és táncolunk mindannyian. Kipirulok, gyöngyözni kezd a homlokom. Melegem van, igyekszem az ablak közelébe kerülni. Még megfázom. Ugyan már.

Lassan mindenki elfárad. Befejezzük. Rendrakás, mosogatás. Elégedetten nézünk vissza. Nyoma sincs, hogy itt valakik táncoltak. Szép este volt. Hála Istennek. Köszönjük!

Abaffy Zoltán

Gyerekdélután

A gyülekezeti hétvégén az alagsorban kézműves gyerekfoglalkozás volt. Az egész program régi gyülekezeti fényképek vetítésével kezdődött. Majd szét-széledve, különböző foglalkozásokon vehettünk részt. A legnagyobb sikert a kürtőskalácssütés érte el. Kint az udvaron történt a nagy izgalmakat kiváltó esemény, Blázy Márti néni anyukájának a vezetésével. Az elkészült „művek” azonban nagyon gyorsan elfogytak. Közben az alagsorban Rózsa nénivel nyomdázni, Zsuzsa nénivel templomot hajtogatni, Zsófi nénivel textilből csomagocskákat fűzni, Edina nénivel kukoricacsuhéból babát készíteni lehetett. A fiúk pedig az udvaron mérhették össze focitudásukat. Természetesen mindenki nagyon jól érezte magát, és csodaszép alkotásokkal térhettünk haza.

Harmati Dóra

Készül a kiürtős kalács

Gondolatok egy doktori koncerthez

Egyházzenei DLA-koncertem a tárgy természeténél fogva istentisztelet, azaz *szertartás* a szó nemes értelmében. Ha el is hangzik benne néhány olyan kompozíció, amely hangversenyszerűen is előadható, azokat is igyekeztem a liturgia keretébe illeszteni.

Október harmadik hétvégéje Kelenföldön hagyományosan a templomszentelésre emlékező gyülekezeti hétvége, három napos rendezvénysorozat. Ennek része a szombat esti ünnepi vespera a gyülekezet zenei együtteseinek szolgálatával.

A gyülekezet eleven zenei életét jellemzi, hogy évente legalább három-négy hasonló alkalmat tudunk szervezni. A gyülekezeti énekkar a nagyünnepi időszakok szolgálatai mellett havonta részese a főistentiszteletek liturgiájá-

nak (gyakran a gyülekezeti zenekar kíséretével), kántorátusunk minden héten – a mostanihoz hasonló felépítésű – többszólamú tételekkel ékesített vesperát tart. A gyülekezeti kórust huszonhat, a Kántorátust tizenegy éve vezethetem.

A kelenföldi gyülekezet kántora volt több mint ötven évig *Sulyok Imre* zeneszerző és orgonaművész. Közel negyedszázados közös munkálkodás után tőle vehettem át a gyülekezet zenei életének vezetését. Az ő példája és tanítása meghatározó egyházzenei gondolkodásomban. Rendszerességét és tudományosságát utolérni sohasem fogom, annyit biztosan megtanultam tőle, hogy a keresztyén istentiszteleten minden jelentéssel bír, a művészkedő személyes hang nem takarhatja el a liturgia lényegét.

Bence Gábor

Rendkívüli klub

Szombaton, a gyülekezeti hétvége szép koncertje után a szokásos nyílt ének-kari klub következett. Már hagyomány, hogy ilyenkor nem csupán az ének-kari tagok gyűlnek össze, hogy egy kis csemege mellett beszélgessenek, hanem az érdeklődő koncerthallgatók is bekukantanak az alkalomra. S ha már néhányan összejöttünk, a kötetlen beszélgetés után sor került egy kis játékra is.

Idén Ittzés András, gyülekezetünk felügyelője készített nekünk érdekes és tanulságos vetélkedőt. Sok-sok fénykép segítségével villantotta fel az elmúlt év eseményeit. Azonban nemcsak passzív élvezői voltunk a vetítésnek, hanem a három csapatba rendeződött társaság furfangos kérdésekre válaszolva vetél-

kedett. Még a legkisebbek is nagy izgalommal vettek részt a játékban, hiszen a gyermekprogramokról ugyanúgy voltak képek és kérdések, mint a felnőttek alkalmairól. A sok-sok kérdés és válasz után kirajzolódott az elmúlt év története. Szívesen emlékeztünk egy-két szép, megható vagy mulatságos eseményre.

A vetélkedő végén mindenki nyertes volt (ahogy az egyik kisfiú megjegyezte: mindenki dobogós lett), mert nemcsak egy-egy zacskó cukorkával, de egy szép és tartalmas estével is gazdagabbak lettünk.

Köszönjük szépen ezt az estét a szervezőknek és az érdekes, hangulatos, vidám játékot a játékvezetőnek.

Szontagh Tamásné

Az ünnepi istentisztelet

A 78 éves évforduló alkalmából szervezett gyülekezeti hétvégére érkeztünk feleségemmel és tízhónapos gyermekünkkel Kelenföldre október havának 15. napján. Az ezt megelőző napon Orosházán voltunk, ahol a magyar anyanyelvű evangélikusok első világtalálkozójának zászlóbontási rendezvényén vettünk részt. A nagyszabású oros-

Az ünneplő vasárnapi gyülekezet

„Jöjjetek, íme minden kész!”

házi rendezvénysorozat sokszínű programja számomra azt üzent: a magyar evangélikus világszervezet, a Maec előtt, a jövőben széles távlatok nyílhatnak a magyar-magyar evangélikus kapcsolatok fejlesztésében és erősítésében.

Kelenföldön ez alkalommal is nagy szeretettel vártak és fogadtak bennünket. Jó volt újra látni a régi kedves ismerősöket, öröm volt megismerkedni újabb gyülekezeti tagokkal, felemelő érzés volt látni szombat este a zsúfolásig megtelt templomot Bence Gábor doktori koncertje alkalmából. Megtiszteltetés és külön öröm volt számomra, hogy az ünnepi istentiszteleten, vasárnap, a templom szószékéről Isten igéjét hirdethettem a gyülekezet számára. Jó volt újra együtt lenni, és egymás hite által gazdagodni.

Ezúton is szeretném meghívni a kelenföldi testvéreket Sepsiszentgyörgyre a következő év tavaszára, amikor is a Szentgyörgy napok alkalmából sok érdekesnek tűnő egyházi és világi rendezvény várja az ide látogatókat.

Zelenák József esperes

GYEREKOLDAL

Kedves gyerekek!

A karácsonyi ünnepekre mindig nagy izgalommal készülünk. Szeretnénk, ha jól sikerülne az ünneplés, ha valódi örömet tudnánk szerezni szeretteinknek. Fontos számunkra az ünnep, az ajándékozás, mert arra gondolunk, hogy mi is megajándékozottak vagyunk. Jézus Krisztusban mi is, szüleink és szeretteink is egykor felülmúlhatatlan ajándékot kaptunk. Ezért van az, hogy mi is szeretnénk megajándékozni azokat, akik közel állnak hozzánk. A gyermekoldal szeretne segítséget nyújtani ebben, de arra gondoljuk, hogy a legszebb ajándék mindig az, amely a ti szívetek rejtett mélyéből jön elő, ilyenkor decemberben.

Örömteli készülést és áldott, békés karácsonyt kívánok nektek, szeretettel: *Márti néni*

Öltöztessük díszbe a karácsonyfát!

Nagyon szép a karácsonyfa, ha természetes anyagokból készített díszeket rakunk rá. Éppen ezért díszíthetjük csuhéból, szalmaszálból készített csillagokkal, gyapjúból készített angyalkákkal, valamint viaszból készített füzérral. Ez utóbbi elkészítéséhez, íme egy egyszerű, de nagyszerű ötlet: egy fényes aranyszálra egymástól kb. 3 cm-re viaszt csöpögtethetünk. Ha színes füzért szeretnénk készíteni, úgy színes gyertyacseppekkel készítsük.

Dekoráció

Ádventben rendszerint előkerülnek a karácsonyi textilák. Szeretünk azonban apróságokat készíteni, melyeket gyerekszobába, konyhába kiteszünk, így is emlékeztetjük magunkat a közeledő ünnepre.

A mellékelt minta alapján ablakdíszeket készíthettek. Az apró részeket ki lehet vágni, és már készen is van. Szébb, ha a kivágott ablakdísz mögé színes selyempapírt ragasztunk.

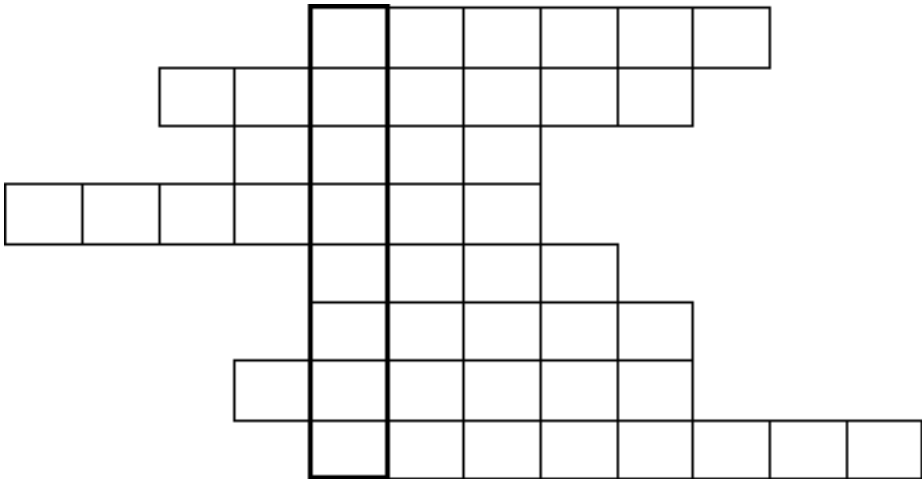
Képeslap

Karácsonykor hagyjuk az elektronikus drótpostát. Lepjük meg rokonainkat, barátainkat egy-egy saját készítésű képeslappal.

Egy színes kartonpapíron nagyon jól mutat egy karácsonyfa alakúra kivágott szövetdarab. Karácsonyi anyagból más karácsonyi motívumot is lehet kivágni (harang, angyalka, ádventi koszorú stb.). A kivágott motívumot csak fel kell ragasztani a papírra, lehet egy kis aranyszálból masnit rakni oda, ahova az a legjobban illik.

Egy kis fejtörő!

1. Közkedvelt karácsonyi sütemény.
2. Sokszor így dicséjük az Urat.
3. Mária és József sok kilométert tett meg ezen.
4. Állatok lakhelye.
5. A hagyomány szerint késő délután érkezett meg Mária és József Dávid városába. A késő délutánt más szóval is szoktuk mondani.
6. Mária számár... utazott.
7. Mivel későn érkeztek, nem találtak szállás...
8. Az első karácsonykor a világ ...ja született meg.

A megfejtés: egy városnév, amely magyarul azt jelenti: a kenyér háza.

(Ha a rejtvény megfejtését visszajuttatod a lelkeszi hivatalba, ajándékot is kaphatsz.)

Végül egy kis édesség készítése!

Kavart mézes (avagy Részeges sütemény)

12 dkg margarint vagy zsírt eldörzsölünk egy bögre cukorral, hozzáadunk 2 db tojás-sárgáját, 5 jó evőkanál olvasztott mézet, egy bögre tejet, egy kis szódaport. Fűszerezünk egy kis fahéjjal, őrölt szegfűszeggel (óvatosan vele, mert a sok keserű benne), reszelt citromhéjjal, teszünk bele diót, mazsolát, és „pálinkás mennyet” (Erdélyben szokásban van a házi meggy-pálinka készítése, és az ebben érlelődő gyümölcsöt a karácsonyi sütemény tetejére szokták tenni. Magát a meggylikórt pedig „kontyalávaló”-nak nevezik, jelezve ezzel, hogy női likőről van szó), valamint annyi lisztet, amennyit felvesz.

Lassú tűznél sűtjük meg.

1956 GYEREKSZEMMEL

Rezessy Miklós vecsési lelkész, Rezessy Zoltán – akkori kelenföldi másodlelkész – fia így írt tizenegyévesen az Ulászló utcából. A levelet Zomboryné B. Rózsa találta az Evangélikus Országos Levéltárban kutatásai közben.

Kedves anyu!

Egészségesek vagyunk. Irma néni hogy van? Mikor szerdán, 24-én, mikor reggel felébredtem, hogy iskolába megyek, hát hallom a tankok dübörgését és apu hangját, hogy azt mondja: Miki, ma nem mész iskolába. Bizony egy kicsit örültem, de mikor hallottam a lövéseket és azokat a katonákat, akik lőttek, bizony inkább az iskolában ültem vol-

na. Ekkor a redőnyt csináltuk ~~én~~, apu, Etelka és én. (Csak azért húztam át az ént, mert eszembe jutott, hogy az én nevemet a felsorolásnál mindig utolsó-nak kell hagyni.) Másnap még apu nem engedett ki játszani, de az utána következő napokon már kénytelen volt, mert nem szeretem a szobafogságot. Éppen mikor mentünk az utcán, hát a ház tetjéről tüzelni kezdtek. Mi sem voltunk restek, befutottunk a kapualjba és utána a fal mellett osontunk haza. Az alma nagy segítséget tett nekünk de azért kaptunk élelmiszert. Anyut ezerszer puszilja a Mikije.

1956. október 31-én.

GOND-NOKI GONDOLATOK

– Tudod te egyáltalán, hogy mit vállalsz?
– kérdezte egyik kedves gyülekezeti ismerősöm, amikor meghallotta, hogy – friss nyugdíjasként – jelentkeztem az 5 éve üresen álló gondnoki tisztségre.

– Milyen jó, hogy vannak, akik vállalnak fontos szolgálatot – mondta a másik ismerősöm.

Két véglet, én pedig úgy éreztem, erősebb bennem a szolgálatra való készítés a tisztségtől való aggodalomnál.

A tavaszi gyülekezeti választásokon – ellenjelölt nem lévén – megválasztottak pénzügyi gondnoknak. Vajon mik a gondnok feladatai, tettem fel már korábban a kérdést magamnak, de elődömnök, Sas Lóránt presbiter társamnak is, aki 5 évvel ezelőtt a gyülekezet gondnoka volt. Ahogy sorolta a tevékenység részleteit, megállapítottam, hogy az elmúlt években a gondnok hiánya miatt a feladatok szétoszlottak a többi munkatárs között. Ez természetes is, hiszen a gyülekezet életének mennie kellett tovább. A feladatok egy részét

nem is sajnáltam, pl. amelyek komoly munkaügyi, pénzügyi szakértelmet kívánnak, én – kertészmérnök lévén – ezekben nem vagyok járatos. Mivel a pénzügyi gondnok legfontosabb területe a bevételek, kiadások figyelemmel kísérése, először ezeket igyekeztem megismerni, visszatekintve az elmúlt évekre is. Tájékoztatásul összeállítottam az utolsó hónapok bevétel-kiadás egyenlegét (hónap – bevétel – kiadás – egyenleg):

augusztus 31-ig

11.888.000 – 9.801.000 – 2.087.000

szeptember 30-ig

13.341.000 – 11.447.000 – 1.894.000

október 31-ig

16.435.000 – 14.176.000 – 2.259.000

A kiadásokat valószínűleg nem kell magyaráznunk, a lelkészek, fizetett munkatársak bére, az épületek üzemeltetése, a legszükségesebb javítások, felújítások. De miből adódnak a bevételek? A tavaszi képviselőtestületi ülésen az egyik képviselőtársunk megkérdezte, hogy mennyi a gyülekezet állami, közegyházi támogatása. Semmi, volt a válasz. A gyülekezetek önfenntartóak, a mi bevételeink is a hívek egyházfenntartásra befizetett adományaiból, a perselypénzből, ezenkívül a bérbe adható épületrészek, ingatlanok bérleti díjaiból (melyekre időnként nehéz bérlőt

találni), az esetleges pályázati pénzekből adódnak. Gondoljunk erre mindig, amikor a perselybe tesszük vagy befizetjük adományunkat. A szegényasszony 2 filléréért ugyanolyan hálásak vagyunk, mint a nagyobb adományokért.

Nagy munka volt az alagsori felújítás, annak nem a műszaki része, amely Szepesfalvy Ákos gondnoktársam területe, hanem a kipakolás, takarítás, visszapakolás, és a közben váratlanul bekövetkezett vízbetörés a pincébe, ahol átmenetileg a bútorokat tároltuk. Sajnos, ahogy az gyakran lenni szokott, a biztosításunk éppen az ilyen típusú vízbetörésre nem terjed ki... Az elázott bútorokat pótolnunk kellett, amihez egyrészt segítséget adott a finn testvérgyülekezetnek és egyik tagjának komoly adománya (408.000 Ft), másrészt a gyülekezeti hétvégére meghirdetett adakozás a bútorokra (136.000 Ft). Az eredményt az alagsori termekben megtekinthetjük! Köszönjük mindenkinek, aki adományával hozzájárult!

Természetesen tavasz óta sok más feladatban, pl. a szerződések felülvizsgálatában is részt vettem. Minden a gyülekezet működését elősegítő tevékenységben, a gondok megoldásában igyekszem segíteni.

Mády Rezsőné gondnok

LUTHER MÁRTON, A REFORMÁTOR

A vándorkiállítás, melyet 2006. október 9-én tekintettünk meg a hétfői bibliakörösökkel, szeptember 20-án érkezett meg Budapestre, a Történeti Múzeumba. A kiállítást a wittenbergi Lu-

ther Központ és a Luther Hagyomány-őrző Alapítvány keltette életre azzal a céllal, hogy mind hívőknek, mind kétkedőknek bemutassa a „jó helyen, jó időben” megszólaló Luther Mártont.

Érdeklődéssel indultunk, és már az odafelé vezető úton felidézttük, hogy mi mindent tanultunk meg annak idején a sokunk által nagyra tartott reformátorról. A látottakban nem kellett csalódnunk. Az elsősorban ismeretterjesztő kiállítás anyaga – kortárs dokumentumok másolatainak segítségével – a reformátor életének és munkásságának legfontosabb helyszíneit és fordulópontjait mutatja be. A látogató találkozhat mindazokkal, akik Luther társául szegődtek a sok esetben nehéz és harcos szolgálatban: választófejedelmekkel, a Cranach festődinasztiával, bölcs teológusokkal és Bóra Katalinnal is. Csodálkozva álltunk meg egy-egy vastagon szedett, kiemelt idézet előtt, és megvitattuk azok aktualitását. Többek között ezeket olvastuk: „Ahol Krisztus jelen van, ott Ő mindig szemben halad

az árral” (1531). Vagy a jelen politikai helyzetre gondolva bölcsen megállapítottuk Lutherrel együtt: „Hadd pattogjanak egymásra a lelkek (...), de az ökleikkel maradjatok szép csendesen.”

A kiállítás helyi gyűjteménnyel is bővült: csak itt látható Luther végrendelete, valamint egy úrvacsorai kehely, melyet az Evangélikus Országos Múzeum kölcsönzött a Történeti Múzeumnak erre az alkalomra.

Szép és érdekes élményben volt részünk, és örömmel töltött el, hogy ott tartózkodásunk ideje alatt két vidéki evangélikus gimnázium tanulócsoportjával is találkoztunk. Van, akinek még fontos, hogy megismertesse az utókorral a lutheri örökség érdekességét és páratlanságát. Hirdessük mi is ezt bátran az utókornak!

Blázy Árpádné

KÜZDELMEK ÉS VERSEK

Az alábbi írás Jásdiné Gajárszky Magdi néniéről, gyülekezetünk egyik tagjáról szól. Eddig öt kötete jelent meg Virágsírató, Zsoltárok, Ráadás, Távlatok és Nem vagy magad címmel.

Vannak emberek, akiknek igényük van arra, hogy írjanak. Afféle belső szükséglet.

Magdi néni is ezek közé az emberek közé tartozik. Első verseit egy újságcikk hatására írta, amelyből egy kortárs kislány haláláról értesült. Azután később is, egész élete során, mélységekben és az onnét kivezető utakon a versírás volt az egyik segítőtársa. A rimes sorok alkalmasak voltak arra, hogy megfogalmazza a gondolatait, és ami-

kor megérett rá az idő, versbe tudta gyúrní a gondviselő Istenbe vetett bizalmát, a ráhagyatkozást. Több – a szó legszorosabb értelmében véve – embert próbáló szakaszon jutott át, az élet folytatását újra meg újra ajándékba kapta.

A kemény küzdelmek után ki tudja mondani azt, amely felismerés talán csak keveseknek adatik meg: mindennek, ami történt, akármilyen fájdalmas és keserű is, értelme volt. Vallja, hogy érdemes a múltba tekinteni és megpróbálni megérteni mindazt, ami történt, mert ajándékként, kegyelemként megérkezhet a nagy megértés, amikor összerendeződnek a szálak. És hisz abban, hogy ha tudjuk a nehezebb utat választani akkor, amikor az látszik tisztességesebbnek, jobbnak, utólag minden be fog igazolódni, és azt fogjuk érezni, hogy megérte.

Int az önsajnálattól. Meséli, hogy egyszer egyedül volt otthon karácsonykor, mert a családtagjai nem tudtak eljutni hozzá. Hogy oldja az egyedüllét rossz ízét, elment egy kórházba, és ott meglátogatott egy magányos beteg embert. A találkozás hatására megfogalmazódott benne, hogy nincs miért sajnálnia önmagát.

Azt is meséli, hogy a legnagyobb nehézségekben időnként olyan emberektől kapott segítséget, akiről nem gondolta volna, hogy képesek bárkiért is tenni, olyannyira szerencsétleneknek látszottak.

De a legfőbb segítő az Úristen. Ő az, aki sosem hagyta magára.

„Maradj velem ha jó az este

és maradj minden reggelen.

Maradj, ha lelkem dalt dalol,

maradj, ha örömtelen.

Maradj a felfénylő reményben

s maradj, ha a szív csüggeteg.

Ha majd lepergett minden percem

s indulni kell,

akkor is

maradj velem.”

(*Maradj velem...*)

Magdi néni versei nyomán áldás terem. *Nem vagy magad* című kötetének megjelenése után többen is felhívták ismeretlenül, és elmondták neki, hogy özvegyiségükben milyen sokat jelentettek számukra a versek.

A fohász sokszorosán meghallgattott: Ő vele van. És mindannyiunkkal, csak hozzá hasonlóan észre kell ezt vennünk.

Mády Erzsébet

NAGY FELELŐSSÉG – SOK SZERETET

Beszélgetés Gadóné Kézdy Edittel, A DeákTéri Evangélikus Gimnázium igazgatójával

Mottó: De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. (Mt 6,33)

– Kedves Edit! Második évét kezdte meg idén szeptemberben mint a Deák téri gimnázium igazgatója. Hogyan érzi magát „új” beosztásában?

– Kilenc éve tanítok ebben a gimnáziumban, néhány évet igazgatóhelyettként is dolgoztam. Ez azért fontos, mert jól ismerem a kollégákat és az

iskola légkörét, amit elődöm, Schulek Mátyás alakított ki. Amikor elkezdtem itt tanítani, rögtön megérintett ez a szeretetteljes stílus, ami jel-

lemző nem csak a kollégák között, hanem a gyerekek és szülők irányában is. Elődöm beszélt rá, hogy vállaljam el az iskola vezetését, és valójában fő feladatomnak azt érzem, hogy megőrizsem ezt a nagy gonddal kialakított légkört, stílust, de persze az oktatási struktúrát is. Nagy felelősség, de remélem, sikerül. Emellett természetesen néhány területen igyekszem modernizálni a munkánkat: fontos, hogy az iskola – igencsak jó – eredményeit jól tudjuk kommunikálni, hogy tudjanak a sikereinkről; fontos a kapcsolattartás a gyülekezetekkel; és fontos az iskola tárgyi feltételeinek javítása, ami lényegében állandó pályázatírást jelent. Idén például 12 pályázatot nyertünk különböző fórumokon – egyházi, fővárosi, önkormányzati, minisztériumi szinten.

– *Máris az anyagiaknál tartunk. Valóban annyival rosszabb a helyzet, mint korábban?*

– Minden évben úgy tűnik, hogy tavaly jobb volt, de most az országos állapot is rendkívül rossz az oktatás terén, és ezen belül az egyházi oktatásé, ha lehet, még rosszabb. Noha megvan az azok a törvények, amik biztosítanak egy bizonyos mennyiségű juttatást, nem kapunk annyit a kormányzattól. Az iskola egyik legnagyobb „tőkéje” az állandó tanári kar, ami természetesen a

minőségi oktatói munkát garantálja, de mivel idén még kötelező óraszámemelés is elrendeltek, az általános helyzetet a mi iskolánk is meg fogja érezni.

Az anyagiakhoz tartozik még, hogy egyszerűen arról van szó, hogy az állami normatíva nem nőtt 2005 óta, a fűtéshez használt gáz ára viszont háromszorosára emelkedett. Emellett a szülők pénztárcája is szűkösebb, az alapítványi hozzájárulás kétharmadára csökkent idén, pedig azt is szinte csak az alapellátásra fordítjuk már. Biztos, hogy valamelyest szükség van szemléletváltásra is, talán az egész egyházban: ha valamit fontosnak és értéknek tartunk, akkor arra anyagilag is áldoznunk kell, még ha kevésből is tudunk áldozni, és nem pedig szolgáltatásként elvárunk azt.

– *Hogyan jellemezné az iskolájuk oktató munkáját?*

– Iskolánk ilyen értelemben hagyományos gimnázium, amely széleskörű műveltséget kíván nyújtani mind humán, mind reál téren, és igyekszünk elkerülni a túl korai specializációt. Hangsúlyos emellett két nyelv elsajátítása és a művészeti nevelés is. Tény, hogy követelünk – még ha türelmesen és irgalmasan is –, mert a követelmény fejleszt. Igyekszünk azonban emellett úgy megismerni a gyerekeket, hogy az utolsó két évben a saját szellemi és családi adottságuknak megfelelően irányíthassuk tovább őket. Amelyik család támogatja a gyerekei hosszantartó tanulását, ott mi is így gondolkodunk – felkészítjük őket pl. orvosi egyetemre, tudományegyetemekre. De akinél az a szempont, hogy hamar jusson pénzkereseti lehetőséghez, azt inkább a prak-

tikus, munkára beváltható szakmák felé tereljük.

– *Szülőként tapasztalom, hogy iskolájukba járó ötödikes lányom kikapcsolódásnak evangélikus korálokat dalol és furulyázik. A hangsúlyosan egyházi énekkottatáson kívül mitől egyházi iskola a Deák tér?*

– Egyszer figyelmeztettek, hogy ne gondoljuk, hogy abból látszik egyháziasságunk, hogy szeretjük a gyerekeket, mert ez sérti a világi iskolákat. A keresztyén közösség megélése, ezen belül a konfliktusok szeretetteljes kezelése talán a legfontosabb többletünk. Emellett azonban alapvetően evangélikus iskola vagyunk, hiszen nálunk országosan a legmagasabb ez a mutató: a gyerekek háromnegyede evangélikus. Ezért tartjuk fontosnak, hogy tudjanak rólunk a gyülekezetek, mert meglátásom szerint az egyházi élet két területe a gyülekezet és az iskola. A gyülekezetekből jönnek hozzánk a gyerekek, mi pedig igyekszünk gyülekezeti kötődésüket erősíteni, és felnőtt egyháztagokká nevelni őket. Emellett óriási a missziói lehetőség is, hiszen akik ideküldik a gyereke-

iket, azok valamire vágnak, valamiben reménykednek. És még ha lázad is az a gyerek, az iskola – és rajta keresztül az egyház – közösségi élménye, hitelesen képviselt értékei kitörölhetetlenül benne maradnak és visszakötik.

– *Egy ígét választott mottónak. Miért?*

– Ez az iskola nem elit iskolának indult, hanem evangélikusnak, ahol fontos a közösség, a szellemiség, az evangélikusság. Ezekután valójában mindenkít meglepett, hogy mintegy melleleg az objektíve mérhető mutatók – a továbbtanulási arányok, az érettségi eredmények, a megszerzett nyelvvizsgák száma – mennyire megugrottak. Mára elsők lettünk az országban a protestáns gimnáziumok között, de az általános gimnáziumi mezőnyben is a legjobbak között vagyunk, holott *nem ez volt a cél*. Ezek valóban „ráadásul mind megadatnak” nekünk. Ezért vagyok hálás, és ezt szeretném megtartani, de úgy, ahogy azt Jézus mondja: az Ő országát és igazságát keresve.

Ittész Szilvia

„SZÜKSÉG VAN A MUNKÁNKRA”

Beszámoló a Fraknó utcai családsegítőről

Az eltelt hat év bebizonyította, hogy egyre többen számítanak tevékenységünkre.

A rászorulók száma nőtt. Azok száma is, akik elhozzák ruha- és egyéb adományukat. Itt külön megköszönöm azok adományát, akik a ruhaneműt tisztán, összehajtogatva, használható épességben adták át. Így nemcsak a rakározást könnyítették meg, de a rászor-

ulók is nagyobb örömmel fogadták a nekik felajánlott ruhákat.

Komoly energiát követel mind a négyüinktől a helytállás. A keddi napokon kívül is szükség van munkánkra, mind a feldolgozásnál, mind a feleslegessé vált holmik továbbítása esetén a zsákokba, dobozokba való pakolásakor.

Adni tudtunk: Budapesten a Pető Intézetnek, egy öregek otthonának;

vidéken Kiskunmajsán a Menedék Alapítványnak, Tiszalöknek, Dunapatajnak; Erdélyben Szászváros gyermekotthonának; 37 zsák ruhaneműt a Magyar Ökumenikus Segélyszervezetnek, 48 zsákkal a Kelet-Európai Misszió Alapítványnak. Könyvadományból 54 darabot küldünk a Polgárok Háza könyvtárának, 4 nagy dobozzal a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet vitt el.

Itt mondok köszönetet segítőársaim-

nak: *Mohácsi Lajosnének, id. Pál Károlynénak, Mike Ferencnének* odaadó munkájukért, valamint mindazoknak, akik szükség esetén több alkalommal is segítettek. Joób Máté igazgató lelkészünk szeptember óta minden második kedden meglátogat bennünket, hogy a rászorulókkal és velünk is beszélgessen.

A jó Istentől kérünk további erőt tevékenységünk folytatásához.

Erdődy Tiborné, a családsegítő felelőse

ESEMÉNYEK, HÍREK

Szeptember 13-án tanácstermünkben tartotta a 2006/2007-es munkaév első ülését a **budai egyházmegye** lelkészi kara.

Szeptember 12–18 között került megrendezésre Budapesten a Ráday kollégiumban az **Európai Protestáns Egyházak 6. Nagygyűlése**. Ennek keretében szeptember 17-én, vasárnap a 11 órás istentiszteleten német vendégeink voltak. Igét hirdetett Annegret Lingenberg lelkész, az úrvacsoraosztásban

pedig KD. Thomas Priet-Peral bajor lelkész is segédkezett.

A finn látogatás alkalmából a nyugdíjas bibliakör és a kézimunkakör új **abroszokat** vásárolt a gyülekezetnek.

Szeptember 30-án Leányfalun tartottuk a nyári hittantábor tábortalálkozóját a felsősök részére.

Október 7-én rendhagyó **szeretetvendégséget** tartottunk az 1956-os forradalomra emlékezve. Ezen az estén mindenki megoszthatta személyes emlékeit az 50 évvel ezelőtt történt eseményekről.

Október 13–14-én rendezték meg Oroszában a Magyar Anyanyelvű Evangélikusok Konferenciáját (**MAEK**). Ennek keretében a MAEK közgyűlése megválasztotta héttagú elnökségét, elnökéül Pröhle Gergely, országos felügyelőt, s egyik tagjául Blázy Árpádné lelkésznőt.

A gyülekezeti hétvége keretében tartotta meg **Bence Gábor** karnagyunk doktori koncertjét gyülekezetünk énekkarának és zenekarának szolgálatával.

A reformáció napján, október 31-én este közösen tartottunk istentiszteletet a Külső-Kelenföldi Református Egyházközséggel. Igét hirdetett: Kálmán Péter.

November 4-én tartottuk az idei tanév második **szeretetvendégségét**, amelyen Szemerei Gábor és családja szolgált versekkel és énekekkel. A halottak napjára való tekintettel hangzott el előadás *Búcsúzás és megérkezés között* címmel Joób Máté lelkésztől.

November 14-én este a **XI. kerület lelkeszei** tanácstermünkben tartották szokásos havi összejövetelüket. A jelenlévők az ismert *Ecclesia semper reformanda est* örökérvényű kijelentéssel kapcsolatban osztották meg gondolataikat egymással. Az igei mottót Jézus szava adta: „*Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról.*” (Jn 18,37)

November 18-án délután a Botta Pista bácsi ifjúsági köre megtartotta szokásos évi összejövetelét.

December 2-án, szombaton délután 16–18 óráig **adventi délutánt** tartunk a gyülekezeti teremben, amelyre idén is szeretettel várjuk a gyülekezet gyermekeit.

December 3-án templomunkban Tamás misét tartunk, amelynek szervezésében gyülekezetünk ifjúsága is aktívan részt vállal.

Szeretettel hívunk mindenkit az adventi igehirdetési sorozatra, melyet

Egyedül Betlehem felé?

címmel tartunk a következő estéken:

december 7-én:

Hogyan tudták a pásztorok együtt felkeresni az Üdvözítőt?

december 14-én:

Miért nem tartanak velünk a szeretteink?

december 21-én:

Hogyan hívhatjuk meg szeretteinket a Jézussal való találkozásra?

Az estéken Isten igéjének a fényében keressük közösen a válaszokat a feltejt kérdésekre.

Igét hirdet: Joób Máté

Az alkalmakat csütörtökönként 17.00-tól tartjuk a gyülekezeti tanácsteremben (1114 Bp. Bocskai út 10.).

Áldott közös adventi készülődést!

December 9-én este 18 órakor tartja templomunkban adventi koncertjét a **Stella énekegyüttes**.

A december 24-én, **szenteste** délután 16 órakor kezdődő ünnepi istentisztelet első részében a hittanos gyermekek bemutatják a Jókai Mór által írt és gyermekeknek átdolgozott „*Igazi karácsony*” című rövid **színdarabot**. Szeretettel hívják és várják már most a gyü-

lekezet kicsinyeit és nagyjait! A gyermekek ezt követően kapják meg a gyülekezet karácsonyi ajándékát.

Februárban, mint eddig már többször, újra **farsangi délutánt** rendezünk a gyülekezet gyermekeinek. Az időpont-ról érdeklődni Blázy Márti néninél lehet a lelkeszi hivatalban, vagy hittanórákon.

KARÁCSONYI ISTENTISZTELETI REND

December 10. Advent 2. vasárnapja

8 óra úrv. – *Joób Máté*

11 óra úrv. – *Joób Máté*

18 óra Adventi vespera – *Missura Tibor*

Farkasrét 9 óra – *Missura Tibor*

December 17. Advent 3. vasárnapja

8 óra úrv. – *Blázy Árpád*

11 óra úrv. – *Blázy Árpád*

18 óra Adventi vespera – *Blázy Árpádné*

Farkasrét 9 óra – *Blázy Árpádné*

December 24. Advent 4. vasárnapja (délelőtt)

8 óra úrv. – *Czöndör István*

11 óra úrv. – *Czöndör István*

Farkasrét 9 óra – *Schulek Mátyás*

December 24. Karácsony este

16 óra úrv. – *Blázy Árpád*

Farkasrét 15 óra – *Joób Máté*

December 25. Karácsony ünnepe

8 óra úrv. – *Joób Máté*

11 óra úrv. – *Joób Máté*

11 óra Gyermeke istentisztelet –

Blázy Árpádné

18 óra – *Blázy Árpád*

Farkasrét 9 óra úrv. – *Blázy Árpád*

December 26. Karácsony 2. napja

8 óra úrv. – *Blázy Árpádné*

11 óra úrv. – *Blázy Árpádné*

18 óra – *Missura Tibor*

Farkasrét 9 óra úrv. – *Missura Tibor*

December 31.

Karácsony utáni vasárnap – Óév este

8 óra úrv. – *Blázy Árpádné*

11 óra úrv. – *Blázy Árpádné*

18 óra – *Blázy Árpád*

Farkasrét 9 óra úrv. – *Blázy Árpád*

Január 1. Újév

8 óra úrv. – *Joób Máté*

11 óra úrv. – *Joób Máté*

18 óra – *Missura Tibor*

Farkasrét 9 óra úrv. – *Missura Tibor*

Farkasrét: XI. Németvölgyi u. 138.

GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

GYERMEKALKALMAK

Gyermekbibliakör: a hó 1. vasárnapja kivételével vasárnaponként 11.00-tól három korcsoportban, az alsósorban.

Gyermek istentiszteletek: karácsony, húsvét, pünkösd első napján, 11.00-kor a gyülekezeti teremben *Blázy Árpádné*

Gyermekmegőrzés: a vasárnapi 11.00 órai istentisztelet alatt, 0–3 éves korig *Nemes Ildikó és munkatársai*

HITTANÓRÁK

Gyülekezeti hittan:

Bocskai út:

péntek, 16.00–17.00, 1–7. o. két csoportban: *Tóthné Gaál Zsuzsa, Blázy Árpádné*

Farkasrét: szerda, 18.00

Véghné Pozsgai Olga és Basa István

Konfirmációs előkészítő:

péntek, 16.00

Blázy Árpád

Óvodai hittan: Siroki úti Óvoda:

Blázy Árpádné, Nagy Zsófia

péntek, 9.30 kisebbek, 10.00 középsősök, 10.30 nagyobbak

Általános iskolai hittanok:

Gárdonyi G. Ált. Iskola:

péntek, 13.30 *Blázy Árpádné*

Bárdos Lajos Ált. Iskola:

szerda, 14.00 *Blázy Árpádné*

Gimnáziumi hittanok:

Szent Margit Gimnázium:

kedd, 7.00 *Joób Máté*

Szent Imre Gimnázium:

kedd, 14:15

Blázy Árpád

szerda, 17:00 (a Bocskai úton)

Blázy Árpád

CSERKÉSZET

Pénteken 17 órától:

Sas űrs, vezető: *Bence Győző*

Összevont Pitypang és Fű űrs,

vezető: *Konkoly Csenge*

Idén induló új fiúűrs elsős, második

fiúknak, vezető: *Gulácsy Horváth Ákos*

Kedden 17.30: Farkas űrs, vezető: *Bence*

Doma

IFJÚSÁGI ALKALMAK

Kisifi: péntek 17.30 gyülekezeti terem

Blázy Árpád és Joób Máté

Ifjúsági óra: péntek, 18.45 gyülekezeti terem

Blázy Árpád, Abaffy Zoltán, Joób Máté

Színjátéskör: hétfő, 19.00 tanácsterem

Abaffy Zoltán

Felnőtt ifjúsági: hétfő, 19.30 gyülekezeti terem

Joób Máté

BIBLIAÓRÁK

Nyugdíjasok bibliaórája: hétfő, 10.00

gyülekezeti terem *Blázy Árpád,*

Blázy Árpádné, Joób Máté

Gyülekezeti bibliaóra (bibliaiskola):

szerda, 18.00 gyülekezeti terem

Blázy Árpád

Házaspárok köre: hó 2. péntek, 20.00 tanácsterem

Blázy Árpád

ZENEI ALKALMAINK

Zenekari próba: szerda, 19.30 tanácsterem

Bence Gábor

Énekkari próba: csütörtök, 19.00 tanácsterem

Bence Gábor

KISMAMAKLUB

Minden hó utolsó hétfőjén 10.00–12.00
hittan terem *Véghné Pozsgai Olga*

EGYÉB HAVONKÉNTI ALKALMAK

Kézimunkakör: kéthetente hétfő 11.00
Blázy Árpádné

Imaközösség: hó 1. csütörtök, 19.00
gyülekezeti terem, és a vasárnapi 11.00
órai istentisztelet előtt fél órával
Győriné dr. Drenyovszky Irén

Diakóniai közösség: szeretetvendég-
ségek előtt, gyülekezeti terem
Mády Rezsőné, Missura Tiborné, Joób Máté

TELEFONSZÁMOK

<i>Lelkészi hivatal</i>	361-2159
<i>Joób Máté igazgató lelkész</i>	385-0820
<i>Blázy Árpád lelkész</i>	385-0244
<i>Blázy Árpádné beoszt. lelkész</i>	385-0244
<i>Schulek Mátyás</i>	
<i>diakónus lelkész</i>	337-8371
<i>Ittész András felügyelő</i>	209-4259
<i>Kotsis Domokos</i>	
<i>másodfelügyelő</i>	386-9626
<i>Sass János másodfelügyelő</i>	361-1493
<i>Bence Gábor kántor</i>	208-3779
<i>Sutyinszki Katalin egyházi</i>	385-0600

HIVATALI REND

A lelkészi hivatal nyitva tartása:
Hétfő–péntek 9–13 óra,
szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Joób Máté: hétfő, csütörtök 10–12 óra
Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra
Blázy Árpádné: szerda 10–12 óra
és 17–19 óra

Szeretetvendégség: minden hó 1.
szombat, 17.30 *Joób Máté*

Katechetikai bizottság megbeszélése: negyedévente *Blázy Árpád*

Újbuda TV „Életközelenben” című
adása: hó 1. és 3. hétfő este (azon a hé-
ten többször ismétlik) *A lelkészek*

*Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem,
klub) a Magyar István utca felől közelíthe-
tők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.*

CSALÁDGONDOZÓ IRODA

Cím: Budapest, Fraknó u. 32.,
tel.: 203-8365
kedd 14–17 óra között *dr. Erdődy Tiborné*

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus
Egyházközösség ingyenes lapja.
1114 Budapest, Bocskai út 10.
E-mail: kelenfold@lutheran.hu
Web: <http://kelenfold.lutheran.hu>

**Megjelent 1300 példányban. Egy példány
előállításának költsége 120 forint. A lap készí-
téséhez adományokat elfogadunk, melye-
ket a templomi perselybe kérünk betenni.**

Felelős kiadó: *dr. Ittész András*
Szerkesztők: *Blázy Árpád, Blázy Árpádné,
Ittész Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet*
Olvasószerkesztő: *Bence Judit*

Szerkesztőségi ügyekben kereshető
Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu
Tördelés: *Luther Kiadó*
Nyomás: *Rózsa Nyomda*